

VECHIUL TESTAMENT

Leviticul, Numerii, Deuteronomul

Editor: Narcisa-Mihaela Cădă
Redactor: Ana Pascu
Tehnoredactare: Ștefan Gherasim
Grafician: Corina Petre
Lector de specialitate: Conf. dr. Alexandru Mihăilă

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Vechiul Testament : Leviticul, Numerii, Deuteronomul /
text adapt. pentru copii și il. de Ani-Eliza Busuioc. –
București : Basilica, 2025
ISBN 978-606-29-0565-1

I. Busuioc, Ani-Eliza (adapt. ; il.)

2

087.5

ISBN 978-606-29-0565-1
© Editura BASILICA a Patriarhiei Române, 2025
www.cartibisericesti.ro
editura@patriarhia.ro

VECHIUL TESTAMENT

Leviticul, Numerii, Deuteronomul

Text adaptat pentru copii
și ilustrații de **ANI-ELIZA BUSUIOC**

2025

LEVITICUL

Leviticul este a treia carte a „Vechiului Testament”, atribuită Sfântului Proroc Moise. Cartea era un adevărat manual pentru preoții Legii Vechi, urmașii lui Levi, având ca idee principală necesitatea sfințeniei fiilor lui Israel. Fraza: „Fiți sfinți, fiindcă Eu sunt sfânt.” se repetă ca un îndemn, un avertisment și ca o aducere aminte pentru poporul ales, să trăiască în sfințenie. Dumnezeu îi învață pe israeliți, prin intermediul lui Moise, ca un adevărat Pedagog, aplicând, pentru crearea unui cadru de sfințenie, trei metode principale: poruncile, jertfele și pedepsele.

Dacă anterior Dumnezeu îi vorbise lui Moise de pe Muntele Sinai, de data aceasta, El comunică din interiorul Cortului Adunării, arătându-i că este în mijlocul poporului Său și că acesta are la îndemână tot ceea ce este necesar ca să rămână în iubirea lui Dumnezeu.

În „Noul Testament” se citează din textul și temele „Leviticului” de peste 90 de ori!

ADUCEREA JERTFELOR, MODUL DE A-I MULȚUMI DOMNULUI SAU DE A-I CERE IERTARE

Aceasta este rânduiala arderii-de-tot, a darului de pâine, a jertfei pentru păcat, a jertfei pentru vină, a jertfei afierosirii și a jertfei de mântuire, cum a dat-o Domnul lui Moise pe Muntele Sinai, când a poruncit fiilor lui Israel, în pustiul Sinai, să-și aducă prinoasele lor Domnului. (Leviticul 7, 38)

În vremea aceea, Domnul l-a chemat pe Moise și i-a vorbit din Cortul Adunării despre ce trebuia să facă poporul Israel ca să-I mulțumească pentru binefaceri sau pentru a-și ispăși păcatele.

Fiii lui Israel au fost învățați să-I aducă drept ofrande animale – viței, miei sau iezi – de parte bărbătească fără meteahnă, păsări și roadele pământului folosite pentru hrană, precum făina curată sau grăunțele proaspăt frecate din spice. Pâinea adusă trebuia să fie nedospită și sărată. Peste toate darurile aduse trebuia presărată sarea. Sângele și grăsimea animalelor erau consacrate pentru ritualul jertfelor, fiind interzis israeliților să le mănânce.

Preoții aveau datoria de a primi și verifica starea ofrandelor, apoi de a le jertfi Domnului, respectând rânduiala primită prin Moise. Jertfele în care animalul era sacrificat și ars în întregime, încât nu mai rămânea decât cenușa, s-au numit *arderi-de-tot*. Rânduiala arderii-de-tot însemna ca focul ce ardea jertfa să nu se

stingă toată noaptea. Preotul trebuia să fie îmbrăcat în haină de in, cu pantaloni de in. Dimineața, după ce scotea scrumul plin de grăsime de pe jertfelnic, preotul trebuia să-și schimbe haina cu una curată, după care să scoată cenușa în afara taberei, la loc curat.

Ofrandele aduse pentru mulțumire după trecerea unei încercări, după vindecarea de o boală grea sau după sosirea cu bine dintr-o călătorie erau numite *jertfe de pace* sau *de împăcare*. Cele aduse pentru iertarea păcatelor se numeau *jertfe pentru păcat* sau *pentru vină*. Fiecare tip de ofrandă avea o rânduială specifică pentru a fi adusă înaintea Domnului.

Dumnezeu l-a învățat pe Moise ce rânduială trebuia îndeplinită dacă păcatele se săvârșeau din neștiință, din neatenție sau din neglijență, dacă persoana care păcătuisese era arhieru sau om obișnuit, dacă păcatul era săvârșit de unul singur sau de o mare parte a poporului. Fiii lui Israel au înțeles că sunt vinovați și pentru relele făcute de alții la care sunt martori și pe care nu le mărturisesc, ascunzând adevărul. De asemenea, era păcat să jure pripit că vor face ceva, chiar dacă ar fi fost vorba de o faptă bună, fiind învățați să nu ia hotărâri fără să se gândească bine înainte. Pentru orice tip de vină care era recunoscută și mărturisită sau adevărită de martori exista o anumită rânduială, prin care poporul lui Israel se putea împăca cu Dumnezeu. De exemplu, cel care se dovedea a fi hoț trebuia să întoarcă ceea ce furase, plătind prețul lucrului plus o cincime, și să aducă Domnului jertfă pentru vină.

Preoții aveau, la rândul lor, datoria de a jertfi Domnului pentru ei înșiși ofrande de mulțumire sau pentru ispășirea păcatelor. Când aduceau jertfele celorlalți, preoții aveau dreptul la o parte din acestea, pe care o puteau mânca. Atunci când jertfele aduse erau pentru propria lor curățire și iertare, acestea se ardeau în întregime în afara taberei. Din bunurile sfințite prin jertfe și rugăciuni nu aveau voie să mănânce străinii, cei din afara seminției preoțești, oaspeții preotului sau cei care lucrau pentru el. Robii preotului, fiind considerați din casa lui, puteau mânca din pâinea pe care o mânca și acesta. Dacă fiica preotului se înstrăina prin căsătoria cu cineva din alt neam, nici ea nu mai putea mânca din cele sfinte. Dacă cineva din neștiință consuma din alimentele sfințite, era dator să adauge a cincea parte din prețul celor sfințite și să-i întoarcă preotului jertfa. Mâncarea închinată Domnului putea fi mâncată în ziua jertfirii și a doua zi, iar dacă rămânea ceva, în a treia zi trebuia să fie ars.

Preoții trebuiau să fie cu multă luare aminte față de cele sfinte, să nu se întineze în niciun fel prin atingerea de vietăți necurate, de animale moarte, să nu se molipsească cumva de lepră sau altă boală necurată, fiindu-le interzis în aceste situații să se apropie de prinoasele aduse spre sfințire.

Fiii lui Israel puteau hotărî să se afierosească sau să se consacre Domnului Dumnezeu, pe ei înșiși sau pe alte persoane ori bunuri materiale (animale, case, pământuri), care se aflau

în proprietatea lor. În urma acestei făgăduințe, persoanele sau bunurile deveneau prin Lege ale lui Dumnezeu. La un moment dat însă, persoanele sau bunurile puteau fi scoase de sub acea făgăduință, plătindu-se prețul aceloră, plus o cincime. În general, prețul era stabilit în sicli de argint, după cum estima preotul valoarea celor consacrate. Însă persoanele sau bunurile care se afieroseau Domnului prin jurământ nu puteau fi răscumpărate sau vândute, iar întâi-născuții dobitoacelor, care după întâietatea nașterii erau considerați deja ai Domnului, nu trebuiau afierosiți de nimeni.

Toată a zecea parte din recolte, din roadele pământului și din roadele pomilor, era rânduită pentru Domnul. Dacă voia cineva să și-o răscumpere, trebuia să adauge la prețul ei a cincea parte. La fel, a zecea parte din cirezile de boi, din turmele de oi sau de alte animale era afierosită Domnului.

Fiii lui Israel precum și străinii care locuiau printre ei nu aveau voie să sacrifice animale, în afara jertfelor consacrate Domnului. Aceia erau considerați vărsători de sânge și erau înlăturați din popor. Vânătorii trebuiau să scurgă sângele vânatului și să-l acopere cu pământ.

Era interzis să se aducă jertfe în alt loc decât în Cortul Mărturie și altor zeități decât Domnului Dumnezeu.

SFINȚIREA PREOȚILOR PENTRU A FI MIJLOCITORI ÎNTRE POPOR ȘI DUMNEZEU

*Voi să fiu sfințit prin cei ce se vor
apropia de Mine
și înaintea adunării a tot poporul
preaslăvit. (Levitic 10, 3)*

După ce Dumnezeu l-a chemat pe Moise și i-a vorbit dinăuntrul Cortului Adunării, arătându-i ce trebuie să facă poporul lui Israel pentru a se îndrepta către sfințenie, Moise a îndeplinit întocmai cuvintele Domnului. Aaron și cei patru fii ai săi au fost sfințiți pentru a fi preoți, aceștia având rolul de a sluji Domnului și a mijloci înaintea Lui pentru poporul lui Israel.

La sfințirea lui Aaron și a fiilor săi, obștea lui Israel a fost chemată la ușa Cortului Adunării, să fie martoră.

Moise i-a spălat cu apă pe cei consacrați preoției, apoi i-a îmbrăcat cu veșmintele dedicate lor: tunica, brâul, mantaua, efodul, apoi alt brâu, peste acestea – pieptarul, iar în pieptar a așezat *Urim* și *Tumim*, care însemnau *Lumini* și *Desăvârșiri*. Lui Aaron i-a pus pe cap tiara, căreia i-a prins în partea din față o tăbliță de aur, numită *Diadema sfințeniei*. Fiilor săi însă le-a pus pe cap turbane.

După aceasta, Moise a sfințit mai întâi toate obiectele necesare ritualului, ungându-le cu mir, apoi l-a sfințit pe Aaron turnându-i mir pe cap. Au urmat jertfele de animale, săvârșite de Moise,

pe ale căror capete Aaron și fii săi și-au pus mâinile, înainte de a fi sacrificate. Un vițel a fost adus jertfă pentru păcat, un berbec a fost adus ardere-de-tot, iar al doilea berbec a fost jertfit pentru sfințirea preoților Domnului. Cu sângele celui din urmă berbec, Moise a uns vârful urechii drepte a lui Aaron, degetul cel mare de la mâna dreaptă a lui și degetul cel mare de la piciorul său drept. Apoi a făcut același lucru fiilor lui Aaron. După aceea, luând grăsimea, răunchii și șoldul drept al berbecului, împreună cu o azimă, o pâine cu untdelemn și turtă, le-a așezat pe mâinile lui Aaron și pe cele ale fiilor lui, legănându-le înaintea Domnului. Luându-le pe toate din mâinile preoților, Moise le-a adus ardere-de-tot. Pentru sine însuși, Moise a luat pieptul berbecului, pe care l-a legănat de asemenea înaintea Domnului. După aducerea ofrandelor, Aaron și fii săi au fost stropiți pe veșminte cu mir și cu sângele jertfelor. Au mâncat apoi carnea fiartă și pâinea din coșul sfințirii, iar rămășițele le-au ars în foc. Ei au stat de strajă la intrarea în Cortul Mărturie timp de șapte zile și nopți, împlinind rânduiala de sfințire.

În ziua a opta, Aaron, cu ajutorul fiilor lui, au adus înaintea Domnului jertfele pentru el și pentru poporul lui Israel. Apoi Moise și Aaron au intrat în Cortul Mărturie, iar când au ieșit, au binecuvântat poporul întreg. Atunci s-a arătat slava Domnului, ieșind foc și mistuind arderile-de-tot și grăsimile de pe jertfelnic, iar poporul a căzut uimit, cu fața la pământ.

Pedeapsa nerespectării sfințeniei Domnului

Fiii lui Aaron, Nadab și Abiud, au luat cădelnițele, au pus tămâie și au aprins foc străin înaintea Domnului, în afara poruncii Lui. Atunci un foc dinaintea Domnului i-a mistuit și au murit amândoi.

Văzând ce s-a întâmplat, Moise i-a spus lui Aaron:

– Iată ce a vrut Domnul să spună prin cuvintele: „Voi să fiu sfințit prin cei ce se vor apropia de Mine și înaintea adunării a tot poporul preaslăvit.”

Aflând de moartea fiilor săi, Aaron a amuțit, străpuns de durere. La porunca lui Moise, Nadab și Abiud au fost scoși afară din tabără, însă tatăl și frații lor, Eleazar și Itamar, nu au avut voie să iasă din Cortul Mărturie pentru a-i jeli, pentru că erau unși cu mir sfințit.

Domnul i-a grăit lui Aaron:

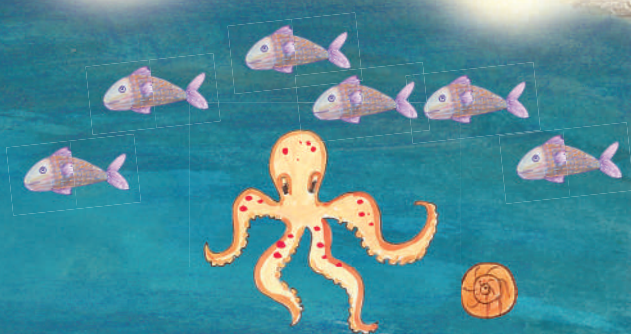
– Să nu beți vin sau altă băutură tare, tu ori fiii tăi, atunci când intrați în Cortul Mărturie sau când vă apropiați de jertfelnic, ca să puteți deosebi ceea ce este sfânt de ceea ce nu este și ceea ce este curat de ceea ce este necurat și să-i învățați pe fiii lui Israel toate legiurile pe care Le-am grăit prin Moise.

SEPARAREA CELOR CURATE DE CELE NECURATE

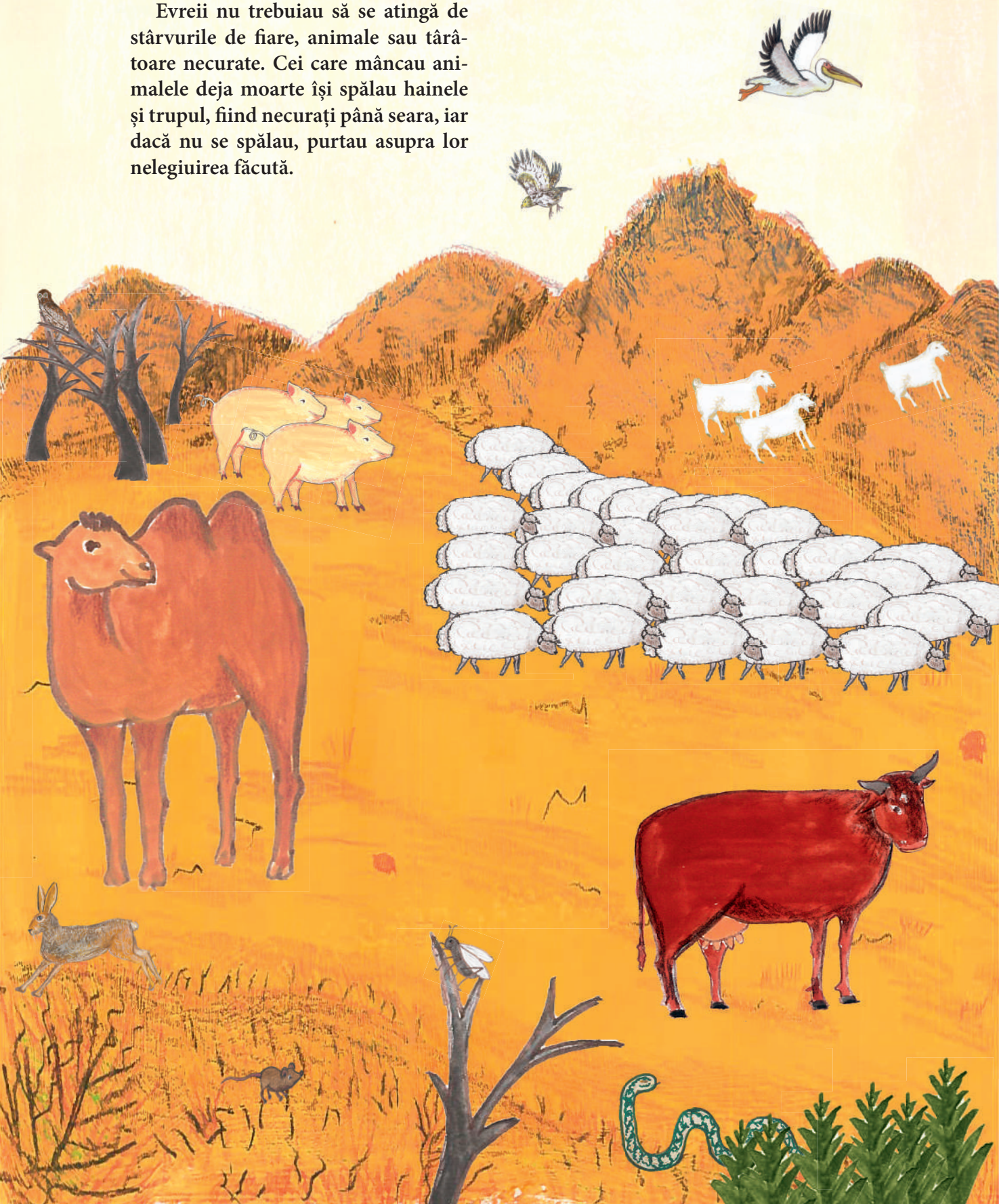
Sfințiți-vă și veți fi sfinți, că Eu, Domnul Dumnezeul vostru, sfânt sunt; să nu vă pângăriți sufletele voastre cu vreo vietate din cele ce se târăsc pe pământ, că Eu sunt Domnul, Cel Ce v-am scos din pământul Egiptului, ca să vă fiu Dumnezeu. Deci fiți sfinți, că Eu, Domnul, sunt sfânt! (Leviticul 11, 44-45)

Animalele:

Poporul lui Israel avea voie să se hrănească doar cu animalele curate, adică cele care aveau unghia despicată sau copita despărțită în două și care își rumegau mâncarea. Cămila, porcul, iepurele erau în categoria celor necurate. Dintre viețuitoarele acvatice, erau curate cele cu aripi și solzi. Dintre păsări erau necurate vulturul, șoimul, eretele, corbul, struțul, cucuveaua, rândunica, uliul, huhurezul, pescarul și ibisul, lebăda, pelicanul, cocorul, cocostârcul, bătlanul, pupăza. Dintre viețuitoarele cu aripi mai era necurat și liliacul. Dintre insectele înaripate, erau curate cele care nu umblau în patru picioare sau care aveau fluierul picioarelor din spate mai lungi și puteau sări, precum lăcusta, cosașul și soiurile lor. Animalele care mișunau pe pământ și pe sub el, precum cârțița, șoarecele, șopârlele, crocodilul, salamandra, cameleonul, erau, de asemenea, necurate, la fel ca toate târătoarele, cu ori fără picioare multe.

Evreii nu trebuiau să se atingă de stârvurile de fiare, animale sau târâtoare necurate. Cei care mâncau animalele deja moarte își spălau hainele și trupul, fiind necurați până seara, iar dacă nu se spălau, purtau asupra lor nelegiuirea făcută.

Scurgerile fiziologice

Femeile erau considerate necurate în zilele menstruației și după naștere. Dacă nășteau băieți, timp de șapte zile, până în ziua a opta, când pruncul era tăiat împrejur, nu trebuiau să se atingă de nimic sfânt și nici să meargă în lăcașul sfânt. După aceea, mamele mai stăteau treizeci și trei de zile, ca să se curețe complet de scurgerea sângelui. Femeile care nășteau fete erau necurate timp de două săptămâni, apoi mai stăteau timp de șaiszeci și șase de zile spre a se curăța complet. După ce se îplineau zilele curățirii lor, ele aduceau preotului, la intrarea Cortului Mărturiei, un miel de un an și un pui de porumbel sau o turturea. Iar dacă nu-și permiteau să dăruiască acestea, atunci puteau aduce doi pui de porumbel sau două turturele. Ele redeveneau curate după rugăciunea preotului pentru ele.

Toți cei ce aveau scurgeri, firești sau patologice, erau necurați pe parcursul acelei perioade, după care așteptau șapte zile pentru a fi declarați curați. În a opta zi după încetarea scurgerilor, bărbatul sau femeia aducea ofrandă două turturele sau doi pui de porumbel, pe care le dădeau preotului la ușa Cortului Mărturiei. Preotul săvârșea ritualul jertfei, se ruga pentru ei și îi declara curați.

În perioada când oamenii aveau aceste probleme, paturile, scaunele, șeile lor erau necurate. Dacă atingeau pe cineva cu mâinile nespălate, acela era dator să-și spele corpul și hainele și era necurat până seara. Dacă atingeau un vas de lut, acela trebuia spart, iar

dacă era vas de lemn, trebuia spălat. Cei ce se atingeau de cele pe care șezuseră aceia cu scurgeri erau datori să-și spele corpul și hainele și erau necurați până seara.

Bolile molipsitoare

Persoanele cărora le apăreau răni pe piele mergeau la preoți, ca să cerceteze dacă este lepră. Rănilor erau analizate cu atenție și era urmărită evoluția lor în timp, pentru a descoperi boala contagioasă cât mai curând. Fiind o boală chinuitoare care arareori se vindeca, cei leproși erau izolați de comunitate, trăind în afara taberei. Bolnavii de lepră umblau cu capul descoperit, cu hainele sfâșiate, aveau gura acoperită cu o învelitoare și strigau: „Necurat!”. Astfel, ei avertizau din timp oamenii să nu se apropie și să se molipsească.

Pentru a preveni infectarea cu lepră, erau aduse preoților și obiectele, țeșăturile sau hainele pe care apăreau pete ciudate. Aceștia le observau în timp dacă se modifică sau se extind și le ardeau dacă acest lucru se întâmpla. Dacă pata rămânea neschimbată după două săptămâni, lucrul era declarat necurat și ars. Dacă pata devenea palidă, atunci preotul o rupea de pe haină. Dacă apărea din nou, era ars lucrul acela. Dacă după spălare pata nu mai apărea, lucrul era spălat a doua oară și considerat curat.

LEVITICUL

Scurtă prezentare	5
Aducerea jertfelor, modul de a-I mulțumi Domnului sau de a-I cere iertare	6
Sfințirea preoților, pentru a fi mijlocitori între popor și Dumnezeu	9
Pedepsa nerespectării sfințeniei Domnului	10
Separarea celor curate de cele necurate	10
Animalele	10
Scurgerile fiziologice	12
Bolile molipsitoare	12
Casele infectate	13
Ispășirea păcatelor	14
Respectarea legii, de către evrei și de către străini	16
Viața trăită în sfințenie	18
Roadele fidelității față de Dumnezeu	21
Urmările neascultării	21
JOCURI	22

NUMERII

Scurtă prezentare	27
Numărați din obștea lui Israel toți bărbații peste 20 de ani	29
Să poposească fiecare în tabăra sa, sub steagul său	30
Leviții să-Mi fie dăruți Mie	32
Slujba fiilor lui Cahat va fi să ducă Sfânta Sfintelor	34
Dacă o persoană va păcătui	36
Cât va fi nazireu este sfântul Domnului	37
„Să-și întoarcă fața Sa către tine și să-ți dăruiască pace!”	38
Deosebește-i pe leviți din mijlocul fiilor lui Israel	40

<i>Sărbătoriți Paștile</i>	41
<i>Preoții, fiii lui Aaron, vor suna din trâmbițe</i>	42
<i>„Scoală, Doamne, și să se risipească vrăjmașii Tăi”</i>	43
<i>Voi lua din Duhul care este peste tine și voi pune peste ei</i>	45
<i>Cu Moise grăiesc la arătare și aieva</i>	47
<i>O căpetenie din fiecare seminție să iscodească pământul</i>	48
<i>Până când Mă va supăra poporul acesta fiind necredincios?</i>	50
<i>Veți purta pedeapsa necredinței voastre patruzeci de ani</i>	51
<i>Ciucurii să le aducă aminte să împlinească poruncile Domnului</i>	52
<i>Dumnezeul Duhurilor și a tot trupul, nu îi pedepsi pe toți pentru greșeala unuia!</i>	53
<i>Roagă-te pentru ei, că S-a mâniat Domnul și a început să-i pedepsească!</i>	56
<i>Toiagul omului pe care îl voi alege va odrăsli</i>	58
<i>Iată, eu vă dau pârga Mea din toate cele închinat Mie de fiii lui Israel</i>	59
<i>Un om curat va lua isop, îl va scufunda în apa de sfințire și va stropi</i>	60
<i>Grăiți stâncii înaintea lor și ea vă va da apă pentru toți!</i>	61
<i>Aaron se va adăuga poporului său</i>	62
<i>Cine va fi mușcat și va privi spre șarpele de aramă va trăi</i>	63
<i>Să nu te temi de Og! Îl vei învinge ca pe Sihon!</i>	64
<i>Mergi cu ei, dar să grăiești ce-ți voi spune eu!</i>	65
<i>Va ieși din sămânța lui Israel un Om Care va stăpâni neamuri multe și împărăția Lui se va înălța</i>	68
<i>Finees a oprit mânia Mea față de fiii lui Israel</i>	72
<i>Să li se împartă pământul fiilor lui Israel, spre moștenire</i>	73
<i>Dumnezeul duhurilor și al trupurilor, rânduiește un om care să conducă poporul Tău</i>	74
<i>Să aveți adunare sfântă și să nu lucrați</i>	75
<i>Va fi ultima bătălie pe care o vei conduce, apoi te vei adăuga strămoșilor tăi</i>	76

<i>Nu ne vom întoarce, până când fiii lui Israel nu vor primi moștenirea lor!.....</i>	77
<i>Stricați toate chipurile cioplite, toți idoli lor!</i>	78
<i>Pământul Canaan este moștenirea promisă fiilor lui Israel</i>	79
<i>Nu întinați pământul pe care trăiți</i>	80
<i>Fiecare trebuie să fie legat de moșia seminției părinților săi</i>	81
JOCURI	82

DEUTERONOMUL

<i>Scurtă prezentare</i>	87
<i>Nimeni dintre necredincioși nu va vedea pământul cel bun</i>	88
<i>Îngăduie-mi să trec și să văd pământul cel bun, care este peste Iordan</i>	90
<i>Ascultă, Israele!</i>	91
<i>Ție, Israele, ți s-a dat să vezi acestea</i>	92
<i>Ascultă, Israele, și silește-te să împlinești acestea</i>	93
<i>Tu ești poporul sfânt al Domnului Dumnezeuului tău</i>	94
<i>Domnul Dumnezeuul tău te învață, cum îl învață omul pe fiul său</i>	95
<i>Israele, să nu zici în inima ta că pentru dreptatea ta te-a adus Domnul să stăpânești acest pământ bun</i>	96
<i>Tăiați împrejur inima voastră și să nu mai fiți îndărătnici</i>	97
<i>Binecuvântare dacă veți asculta poruncile Domnului, blestem dacă nu le veți asculta</i>	98
<i>Sărbătoriți eliberarea voastră și nu vă amestecați cu păgânii!</i>	99
<i>Să nu se întristeze inima ta când dai, fiindcă pentru milostenia ta te va binecuvânta Domnul Dumnezeu</i>	100
<i>Caută dreptate și iar dreptate</i>	101
<i>Regele să poarte cartea Legii cu sine și s-o citească în toate zilele vieții sale</i>	102

<i>Proroc ca mine îți va ridica Domnul Dumnezeuul tău</i>	
<i>dintre frații tăi</i>	103
<i>Să nu se verse sângele nevinovatului în pământul tău</i>	104
<i>Prin credință veți învinge în războaie!</i>	105
<i>Fii milostiv poporului Tău, Israel</i>	106
<i>Să nu te întorci să culegi rămășițele, ci lasă-le străinului,</i>	
<i>orfanului și văduvei</i>	107
<i>Urâciune este cel nedrept înaintea Domnului Dumnezeu</i>	108
<i>Scriveți cuvintele Legii pe pietre mari!</i>	109
<i>Cei credincioși să fie binecuvântați, iar cei păcătoși</i>	
<i>să fie blestemați</i>	110
<i>Nu te teme, Domnul nu te va părăsi!</i>	110
<i>În afară de Mine nu e alt Dumnezeu</i>	112
<i>Rege va fi Dumnezeu întru cel iubit</i>	115
<i>Iată, am arătat ochilor tăi pământul făgăduit</i>	117
JOCURI	118